

selskaber og pensionskasser kan placere aktiver i efter forslaget § 161, stk. 1, nr. 1-3.

I *stk. 2* ændres den gældende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 38, stk. 2, 1. pkt., om, at 60 pct. kravet kun gælder for koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut til en bestemmelse, hvor Finanstilsynet kan tillade, at 60 pct. kravet kan fraviges for det enkelte realkreditinstitut, hvis instituttet er koncernforbundet med et andet realkreditinstitut.

Formålet med forslaget er at fjerne den mulighed for at omgå 60 pct. kravet til det enkelte realkreditinstitut, som i dag er i den gældende lov om finansiel virksomhed § 38, stk. 2, 1. pkt.

60 pct. kravet kan kun fraviges i de særlige tilfælde, hvor et realkreditinstitut udsteder realkreditobligationer eller andre værdipapirer på vegne af realkreditinstitutter, der er koncernforbundne med realkreditinstituttet, jf. forslaget til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., og hvor 60 pct. kravet, som følge af omfanget af udstedelsen, ikke kan opfyldes. En forudsætning for tilsynets tilladelse er, at tilsynet vurderer, at fravigelsen fra 60 pct. kravet er betryggende. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis 60 pct. kravet er opfyldt på konsolideret niveau.

Til § 153

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende realkreditlov.

En series optagelse af hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital kan enten ske ved en direkte optagelse eller ved, at realkreditinstituttet i øvrigt først optager hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital for derefter at indskyde denne som henholdsvis hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i de enkelte serier. Disse indskud vil da skulle fordeles ud på de enkelte serier efter størrelsen af kravet til disses basiskapital.

Som følge af at en serie kan optage hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, præciseres det i *stk. 1*, at en serie med seriereservefond ikke kan indskyde midler i andre serier som en sådan kapital.

Det præciseres endvidere i *stk. 2*, at såfremt realkreditinstituttet i øvrigt optager hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, kan der ikke ske indskydelse af henholdsvis hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i serier med et større beløb end det, realkreditinstituttet i øvrigt selv har optaget af denne kapital.

Til § 154

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende realkreditlov.

Pengeinstitutter stiller en række lovbestemte garantier for, at realkreditlån falder endeligt på plads, herunder tinglysningsgarantier, skødegarantier og margingarantier. Disse lovbestemte garantier er omfattet af engagementsbegrebet, da garantierne i en begrænset periode står som sikkerhed for, at formalia er i orden i forbindelse med et ejendoms køb. Realkreditinstituttet har derfor en risiko for, at pengeinstituttet ikke kan overholde sin garantiforpligtelse.

Denne bestemmelse vedrører de yderligere pengeinstituttgarantier, der stilles, som ikke er lovbestemte. Disse stilles som supplerende tabsgarantier for en vis del af det ydede realkreditlån.

Bestemmelsen fritager disse supplerende garantier fra engagementsbegrebet. Formålet er at sikre, at realkreditinstitutter ikke belastes af at få stillet en yderligere garanti for et udlån, der i forvejen er sikret gennem pant i fast ejendom samt af bestemmelserne i det samtidigt fremsatte forslag til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. om værdiansættelsesregler, faste lånegrænser m.v.

Det bemærkes, at den andel af de supplerende garantier, der sammen med andre garantier og øvrige tilgodehavender hos garantistiller, overstiger engagementsgrænserne i forslaget § 144, stk. 1, skal vægtes med 1 ved opgørelsen af realkreditinstituttets kapitaldækningsopgørelse.

Til § 155

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen er ny i forhold til investeringsforvaltningsselskaber.

Med forslaget *stk. 1* tilsigtes det, at selskaberne til stadighed har en forsvarlig likviditet, så de kan betale deres forpligtelser i takt med, at de forfalder.

I *stk. 2* gives der Finanstilsynet kompetence til at kræve en forøgelse af likviditeten i et selskab, hvis denne ikke skønnes at være tilstrækkelig.

I tilfælde hvor Finanstilsynet har skønnet, at likviditeten ikke er forsvarlig, fastsætter tilsynet i henhold til *stk. 3* en frist for, hvornår kravet til større likviditet i selskabet skal være opfyldt.

Til § 156

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om fondsmæglerselskaber, og er ny i forhold til investeringsforvaltningsselskaber, der indsættes i forslaget i forbindelse med gennemførelse af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.